இனிமையான குழந்தைகளே! எந்த ஒரு தேகதாரி மீதும் தேக அடிப்படையில் அன்பு கொள்ளாமல் ஒரு தந்தையிடம் அன்பு கொள்ளுங்கள். அசரீரி ஆவதற்கான முழுமையான முயற்சி செய்யுங்கள்.

கேள்வி: கருணையுள்ளம் கொண்ட குழந்தைகளின் கடமை என்ன?

பதில்: யாராவது வீணான பேச்சு பேசினால் அவருடைய வீணான பேச்சை கேட்காமல் அவருடைய நன்மைக்காக பெரியவர்களிடம் அந்த விஷயத்தை கூறுவது கருணையுள்ளம் கொண்ட குழந்தைகளின் கடமையாகும். எவரொருவரிடமும் ஏதாவது பழைய பழக்கங்கள் இருந்தால் அவற்றை நீக்குவதில் சகயோகி (ஒத்துழைப்பு அளிப்பவர்) ஆவது தான் கருணையுள்ளம் உடையவர் ஆவது ஆகும்.

கேள்வி: எந்த ஒரு பட்டம் எந்த தேகதாரிக்கும் கொடுக்க முடியாது. ஆனால் பிரம்மா தந்தைக்கு கொடுக்கலாம்?

பதில்: ஸ்ரீ என்ற தலைப்பு - ஏனெனில் ஸ்ரீ அதாவது சிரேஷ்டமானவர் என்று பவித்திரமாக இருப்பவர்களுக்கு கூறப்படுகிறது. எந்த ஒரு தேகதாரி மனிதருக்கும் இந்த பட்டம் கொடுக்க முடியாது. ஏனெனில் விகாரத்தினால் ஜென்மம் எடுக்கிறார்கள். பிரம்மா தந்தைக்கு ஸ்ரீ என்று கூறுகிறோம். ஏனெனில் இது அவருடைய அலௌகீக ஜென்மம் ஆகும்.

பாடல்: இந்த பாவமான உலகத்திலிருந்து .. .. ..

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகள் இப்பொழுது புரிந்திருக்கிறார்கள். அதாவது அறிவாளி ஆகி விட்டுள்ளார்கள். எனவே அவசியம் முதலில் அறிவற்றவர்களாக இருந்தார்கள். இது பதீதமான உலகம் ஆகும் மற்றும் இந்த பாரதத்தில் தான் தேவி தேவதைகளின் இராஜ்யம் இருந்தது. அதில் பாவனமாக சுகம் உடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்பது கூட புரிந்து கொள்வது இல்லை. அங்கு துக்கத்தின் விஷயம் இருக்கவில்லை. ஆனால் சாஸ்திரங்களில் நிறைய விஷயங்களைக் கேட்ட காரணத்தால் சொர்க்கத்தில் எப்பொழுதும் சுகம் இருந்தது என்பது கூட புத்தியில் வருவதில்லை. சொர்க்கத்தைப் பற்றி யாருக்குமே தெரியாது. அங்கு கூட துக்கம் இருந்தது என்று நினைக்கிறார்கள். இது தான் அறிவீனம் ஆகும். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவாளியாகி உள்ளீர்கள். தந்தை வந்து புரிய வைத்துள்ளார். அவரது ஸ்ரீமத்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இது பதீதமான உலகம் ஆகும். சொர்க்கம் பாவன உலகமாக இருந்தது. பாவன உலகத்தில் கூட துக்கம் உள்ளது என்றால் பிறகு உலகமே துக்கத்தின் உலகம் என்று தான் கூறுவார்கள். பிறகு பாட்டு கூட தவறானதாக ஆகி விடுகிறது. ஹே பாபா எங்கு ஓய்வு சுகம் நிம்மதி உள்ளதோ அப்பேர்ப்பட்ட இடத்திற்கு அழைத்து செல்லுங்கள் என்று கூறவும் செய்கிறார்கள். சொர்க்கம் தங்கப் பறவையாக இருந்தது என்பதையும் குழந்தைகள் அறிந்துள்ளார்கள். தேவி தேவதைகள் இருந்தார்கள். ஒரு பொழுதும் யாருக்கும் துக்கம் கொடுக்காமல் இருந்தார்கள். பாடவும் செய்கிறார்கள் பிறகும் சாஸ்திரங்களில் அப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களை எழுதி உள்ளார்கள். அதனால் இவை பரம்பரையாக நடந்து வருகிறது என்று நினைக்கிறார்கள். கிருஷ்ணர் மீதும் பொய்யான களங்கம் ஏற்படுத்தி விட்டுள்ளார்கள். எப்படி திருஷ்டியோ (பார்வை) அப்படியே சிருஷ்டி (படைப்பு) என்றும் கூறப்படுகிறது. முழு சிருஷ்டியே பதீதமாக உள்ளது. இச்சமயத்தில் அவர்களுடைய பார்வையே பதீதமாக உள்ளது. எனவே முழு படைப்பையே பதீதமாக உள்ளது என்று நினைக்கிறார்கள். பதீத தன்மை பரம்பரையாக நடந்து வந்துள்ளது என்று நினைக்கிறார்கள். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குள் அறிவு வந்து கொண்டே போகிறது. அதுவும் வரிசைக்கிரமமாக புருஷார்த்தப்படி பரமபிதா பரமாத்மாவின் குழந்தைகளுக்கு டைரக்ஷன் கிடைக்கிறது. ஆத்மாக்களுக்கு தந்தை அமர்ந்து புரிய வைக்கிறார். எல்லா ஆத்மாக்களும் பதீதமாக உள்ளார்கள். எனவே பதீத ஆத்மா. புண்ய ஆத்மா என்று கூறப்படுகிறது. தந்தை ஆத்மாக்களிடம் வந்து உரையாடுகிறார். நீங்கள் என்னுடைய அவினாஷி குழந்தைகள் ஆவீர்கள். பிறகு மம்மா பாபா என்றும் கூறுகிறீர்கள். இந்த உலகத்தில் யாரையுமே **பிதாஸ்ரீ** என்று கூற முடியாது. **ஸ்ரீ** என்றால் சிரேஷ்டமானவர்கள் (உயர்ந்தவர்கள்) இங்கு ஒரு மனிதன் கூட சிரேஷ்டமானவர் (உயர்ந்தவர்) இல்லை. இதுவோ ஒருவரினுடையது தான் மகிமை இருக்க முடியும். இங்கோ எல்லோரும் (ப்ரஷ்டாச்சாரம்) விகாரத்திலிருந்து தான் பிறக்கிறார்கள். எனவே **ஸ்ரீ** என்று கூற முடியாது. இவருக்கு (பிரம்மா) நீங்கள் இச்சமயத்தில் ஸ்ரீ (பிதாஸ்ரீ) என்று கூறுகிறீர்கள் தான். ஏனெனில் சிரேஷ்டமாக ஆவதற்காக சந்நியாசம் செய்து விட்டுள்ளார். இப்பொழுது நாம் ஃபரிஷ்தா ஆகப் போகிறவர்கள் ஆவோம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். பிரஷ்டமானவர்களை

(பதீதர்கள்) ஸ்ரீ என்று கூற முடியாது. ஸ்ரீ லட்சுமி, ஸ்ரீ நாராயணர், ஸ்ரீ ராதை, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என்று கூறுகிறார்கள். கோவில்களில் கூட அவர்களுக்கு மகிமை பாடுகிறார்கள். தங்களை சிரேஷ்டமானவர்கள் என்று கூற முடியாது. பாரதம் சிரேஷ்டமாக இருந்தது. தூய்மையான படைப்பாக இருந்தது என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். இப்பொழுது பதீதமான சிருஷ்டியாக உள்ளது. பதீதமானவர்களைத் தான் பிரஷ்டாச்சாரி என்று கூறுவார்கள். அந்த மக்கள் பிரஷ்டாச்சாரிகளை சிரேஷ்டமாக ஆக்குவதற்காக சபைகள் நடத்துகிறார்கள். ஆனால் உலகமே பிரஷ்டாச்சாரி (மோசமானது) ஆகும். எனவே எவரொருவரையும் சிரேஷ்டாச்சாரி (உயர்ந்தவராக) எவ்வாறு ஆக்க முடியும் !

உண்மையில் இது இராவண இராஜ்யம் ஆகும். அந்த காரணத்தால் இராவணனை வருடா வருடம் எரிக்கிறார்கள் ஆனால் எரிந்து போவதே இல்லை. மீண்டும் எழுந்து நின்று விடுகிறான். யாரை எரித்து விட்டோமோ அவனை மீண்டும் புதியதாக ஏன் அமைக்கிறோம் என்பது கூட மனிதர்களுக்குப் புரிய வருவதில்லை. இதிலிருந்து இராவண இராஜ்யம் போய் விடவில்லை என்பது நிரூபணமாகிறது. சொர்க்கத்தில் இராம இராஜ்யம் இருக்கும் பொழுது அங்கு கொடும்பாவிகளை செய்ய மாட்டார்கள். இராவணனை எரித்தார்கள் பின் இலங்கையை கொள்ளையடித்தார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இராவணனது **தங்கத்தின் இலங்கை** என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அவ்வாறு இல்லை. இதுவோ முழு உலகமே இலங்கை ஆகும். இராவண இராஜ்யத்திலோ எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்ரீலங்காவோ தீவு ஆகும் அல்லவா? பாரதத்தின் வால் (பின் பகுதி) என்றும் காண்பித்துள்ளார்கள். ஆனால் அதில் மட்டும் இராவண இராஜ்யமோ கிடையாது அல்லவா? இராவண இராஜ்யமோ முழு உலகத்தில் உள்ளது. இதுவும் நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். கல்லூரியில் யாராவது அறிவிலிகள் சென்று அமர்ந்தார்கள் என்றால் என்ன புரிந்து கொள்ள முடியும்? ஒன்றும் இல்லை. வீணாக நேரத்தைக் கழிப்பார்கள். இது ஈஸ்வரிய கல்லூரி ஆகும். இதில் புதிய மனிதர்கள் ஒன்றும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. லாயக்காக ஆகும் வரை 7 நாள் தனியாக அமர்த்தி வைக்க வேண்டி வரும் (குவாரன்டைன்). பிறகும் நல்ல பக்திமானாக இருக்கிறார் என்றால் பரமபிதா பரமாத்மா உங்களுக்கு என்ன ஆக வேண்டும் (என்ன சம்பந்தம்) என்று அவரிடம் கேட்க வேண்டும் அவரோ ஆத்மாக்களின் தந்தை ஆவார் மற்றும் பிரஜாபிதா கூடத்தான் தந்தை ஆவார். இந்த பாயிண்ட்டுக்கள் (குறிப்புக்கள்) மிகவும் நல்லவையானது ஆகும். ஆனால் குழந்தைகள் இது வரைக்கும் இந்த அளவு மகிழ்ச்சி அடைவதில்லை. தந்தை கூறுகிறார், "உங்களுக்கு போதை ஏறும் வகையில் உங்களுக்கு புதுப் புது குறிப்புக்கள் கூறுகிறேன்" என்று. எவரொருவருக்கும் புரிய வைப்பதற்கான யுக்தி வர வேண்டும். படிவம் நிரப்புவதற்கான தாளில் முதலில் இந்த கேள்வியை எழுதுமாறு செய்ய வேண்டும் - பரமபிதா என்று கூறுவார்கள். எனவே தந்தை ஆனார் அல்லவா? பிறகு அந்த நேரத்தில் **சர்வவியாபி** என்ற ஞானம் பறந்து போய் விடும். நீங்கள் கேள்வி கேட்டீர்கள் என்றால் அவரோ தந்தை ஆவார், நாம் அனைவரும் குழந்தைகள் என்பார்கள். இவ்வளவு ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள் என்றால் போதும், உடனே எழுதி வாங்கி விட வேண்டும். பிரஜா பிதாவிற்கும் குழந்தைகள் ஆவீர்கள். சிவன் பாட்டனார் ஆகி விட்டார் மற்றும் அவர் (பிரம்மா) தந்தை. சிவபாபாவோ சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்பவர் ஆவார். எனவே அவசியம் அவரிடமிருந்து தான் ஆஸ்தி கிடைக்கும். சுலபத்திலும் சுலபமான விஷயங்களை எடுத்து வர வேண்டி உள்ளது. மிகவும் சகஜமானது ஆகும். நண்பர்கள் உறவினர்களிடம் கூட செல்லுங்கள். அவர்களுக்கும் இதைப் புரிய வையுங்கள். நாம் பாபா (தந்தை) மூலமாக பாட்டனாரிடமிருந்து ஆஸ்தியை பெறுகிறோம் என்ற போதை இருக்கிறது அல்லவா? பாப்தாதாவிடமிருந்து ஆஸ்தி பெறுகிறோம். தாயிட மிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்காது. தந்தை தான் சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்ய வேண்டி உள்ளது அல்லவா? அவரே அதிபதி ஆவார். எப்படி அவர்களுக்கு பாட்டனாரிடமிருந்து ஆஸ்திக்கான உரிமை இருக்கிறதோ, அதே போல பேரன் பேத்திகளுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். நானோ இந்த தேதாரியை நினைவு செய்யுங்கள் என்று கூறுவது இல்லை. தந்தை நேரிடையாக உரையாடிக் கொண்டிருக்கிறார். முந்தைய கல்பத்திலும் இவ்வாரே புரிய வைத்திருந்தார். ஆஸ்தி கூட உங்களுக்கு பாப்தாதா மூலமாகக் கிடைக்கிறது. அப்படி இன்றி மம்மாவிடமிருந்து கிடைக்கிறது என்பதல்ல. உங்களுக்கு தேக அபிமானம் நிறைய வந்து விடுகிறது. தேகதாரிகள் மீது அன்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஹே ஆத்மாக்களே! நீங்கள் தனியாக வந்திருந்தீர்கள். பின் உங்கள் பாகத்தை நடித்து நடித்து இப்பொழுது 84 பிறவிகளை முடித்து விட்டுள்ளீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் திரும்பிச் செல்ல வேண்டி உள்ளது என்று நான் கூறுகிறேன். என் ஒருவனை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் விகர்மங்கள் விநாசம் ஆகும். தேகதாரியை

நினைவு செய்வதால் விகர்மங்கள் விநாசம் ஆகாது. பாபா நாங்கள் உங்களைத் தான் நினைவு செய்வோம் என்று நீங்கள் உறுதி கொடுக்கிறீர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது இந்த பழைய உலகத்தில் இருக்க வேண்டியதே இல்லை. இதில் சிறிதளவும் நிம்மதி இல்லை. எனவே எங்கு சுகம் நிம்மதி கிடைக்குமோ அப்பேர்ப்பட்ட உலகத்திற்குக் கூட்டிச் செல்லுங்கள் என்று கூறுகிறீர்கள். நாம் முதலில் சாந்திதாமம் செல்வோம் என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். அங்கு அமைதியே அமைதியாக இருக்கும். பிறகு அங்கிருந்து சுகதாமத்திற்குச் செல்வீர்கள். அங்கு சுகம் சாந்தி இரண்டுமே இருக்கும். துக்கம் இருக்கும் இடத்திலோ அசாந்தி இருக்கும். சுகத்திலோ சாந்தி இருக்கவே இருக்கும். ஆனால் அந்த சாந்தி அல்ல. சாந்தி தாமம் என்பது ஆத்மாக்களின் இனிமையான இல்லம். தந்தை முழுமையாக முதல் இடை கடை பற்றி அறிந்திருப்பவர் ஆவார்.

இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களது தொழிலே படிப்பது மற்றும் படிப்பிப்பது. மேலும் தங்களது சரீர நிர்வாகத்திற்காக கர்மங்களும் செய்ய வேண்டும். நாம் இந்த மரண உலகத்திலிருந்து அமர லோகத்திற்கு சாந்தி தாமம் வழியாகச் சென்று விடுவோம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். இது புத்தியில் நினைவு கொள்ள வேண்டும். மரணம் வரும் வரைக்கும் படிக்கவே வேண்டும். இதையோ நினைவு செய்ய முடியும் அல்லவா? இப்பொழுது நாம் நமது வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். இந்த உலகம், இவை எல்லாவற்றையும் விட வேண்டும். குஷி இருக்க வேண்டும். இந்த எல்லையில்லாத நாடகத்தின் இரகசியத்தைக் கூட புரிந்துள்ளீர்கள். எல்லைக்குட்பட்ட நாடகம் முடியும் பொழுது ஆடைகளை மாற்றி வீட்டிற்குச் சென்று விடுகிறார்கள். அதே போல நாமும் போக வேண்டி உள்ளது. 84 பிறவிகளின் சக்கரம் முடிவடைகிறது. ஹே, பதீத பாவனரே! வாரும் என்று நினைவும் செய்கிறார்கள். நினைவு சிவபாபாவைத் தான் செய்வார்கள். ஒரு புறம் பதீத பாவனரே வாரும் என்று கூறுகிறார்கள். மறுபுறம் பரமாத்மா சர்வ வியாபி என்று கூறி விடுகிறார்கள். எந்த அர்த்தமுமே வெளிப்படுவதில்லை. சாந்தி தாமத்தை நினைவு செய்யுங்கள். இது துக்கதாமம் ஆகும் என்று குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவு நல்ல முறையில் புரிய வைக்கிறார். பிராமண பிராமணிகளாகிய உங்களைத் தவிர வேறு எந்த குருமார்கள் அல்லது சந்நியாசிகளுக்கு இவ்வாறு கூறவே வராது. இந்த துக்கதாமத்தின் விநாசம் கூட முன்னால் நின்றுள்ளது. இது அதே மகாபாரதப் போர் ஆகும். ஐரோப்பியவாசி யாதவர்களும் இருக்கிறார்கள் மற்றும் கௌரவ பாண்டவ சகோதர சகோதரர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒரே வீட்டினர் ஆவார்கள் அல்லவா? சகோதர சகோதரர்களுக்கிடையே யுத்தம் ஏற்பட முடியாது. இங்கு யுத்தத்தின் விஷயமே கிடையாது. இதுவும் ஆச்சரியமாகும் அல்லவா? மனிதர்கள் என்ன தான் செய்ய முடியாது. எந்த விஷயங்கள் நடக்கவே இல்லையோ அவற்றையெல்லாம் கூட உருவாக்கி உருவாக்கி ஒருவர் மற்றவரின் உள்ளங்களை கெடுத்து விடுகிறார்கள். வியாச பகவானின் தொழில் கூட பாருங்கள் எப்படி இருக்கிறது? மனிதர்களின் தொழிலே ஒருவர் மற்றவரிடம் சண்டையிடச் செய்வது. இது ஒரு வழக்கம். எல்லோருமே ஒருவர் மற்றவரின் எதிரி ஆகி விடுகிறார்கள். குழந்தைகள் கூட தந்தைக்கு எதிரி ஆகி விடுகிறார்கள். இப்பொழுது உங்களது புத்தியில் என்ன இருக்கிறது மற்றும் சாஸ்திரங் களில் என்னென்ன எழுதி விட்டுள்ளார்கள் என்பதையும் பாருங்கள். அவர்களுக்குப் பின் எவ்வளவு மதிப்பு வைக்கிறார்கள். பெரியதாக வலம் வருமாறு செய்கிறார்கள். தேவதைகளின் விக்கிரங்களைக் கூட ரதத்தில் அமர்த்தி பெரிய பிரதட்சணம் (வலம் வருமாறு) செய்கிறார்கள். பிறகு எல்லாவற்றையும் கடலில் போட்டு விடுகிறார்கள். மரண உலகத்தின் பழக்க வழக்கம் ஒவ்வொருவருடையதும் தனித் தனியாக உள்ளது. தந்தையின் திட்டம் பாருங்கள் எவ்வளவு பெரியதாக உள்ளது. எல்லோருடைய திட்டங்களையும் அழித்து விடுகிறார் மற்றும் சுகதாமத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறார். மற்ற எல்லோரையும் சாந்திதாமத்திற்கு அனுப்பி விடுகிறார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் யாருக்கு முன்னால் அமர்ந்துள்ளீர்கள் என்று பாருங்கள். பரமபிதா பரமாத்மா ஞானக்கடல் ஆவார் என்ற நிச்சயம் உள்ளது. இந்த உறுப்புக்கள் மூலமாக நமக்கு ஞானம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார். வேறு ஏதாவது இப்பேர்ப்பட்ட சத்சங்கம் இருக்குமா என்ன? இப்பொழுது தந்தை முன்னால் வந்து புரிய வைக்கிறார். தந்தை ஆத்மாக்களிடம் உரையாடுகிறார். நாம் காதுகளால் கேட்கிறோம். பாபா இந்த தாதாவின் வாய் மூலமாகப் பேசுகிறார். பாபாவின் வாயிலிருந்து என்ன ரத்தினங்கள் வெளிப்படுகிறதோ அதுவே குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய வாயிலிருந்து வெளிப்பட வேண்டும். வீணான விஷயங்களை கேட்டும் கேட்காதிருக்க வேண்டும். ஒரு சிலரோ வந்து குஷியாகக் கேட்பார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களை கேட்காதீர்கள் என்று பாபா கூறுகிறார். கருணையுள்ளம் கொண்டு யாரிடம் ஏதாவது பழைய பழக்கம் இருந்தால் அதை நீக்கி விட வேண்டும். ஆம் ஆம் என்று கூறி கேட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. சுகதாமத்திற்கு அதிபதியாக ஆக்கக் கூடிய அப்பேர்ப்பட்ட

பாபாவை நிந்திக்கும் வார்த்தைகளை நாம் கேட்க மாட்டோம். நாம் சிவபாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி பெற வேண்டும். மற்ற விஷயங்களுக்கும் நமக்கும் என்ன சம்மந்தம். யார் கேட்கிறார்களோ இல்லையோ, நாமோ ஞான மை போட்டு கொள்வோமே. ஒரு சிலர் ஞான மை போட்டு கொள்கிறார்கள். ஒரு சிலர் தூசியின் மை போட்டு கொள்கிறார்கள். அதனால் மூன்றாவது கண் திறப்பது இல்லை. பாபா எவ்வளவு சுலபமாக்கி புரிய வைக்கிறார். எப்பேர்ப்பட்ட நோயாளி, குருடர், கூனி ஆகட்டும், அவர்கள் கூட புரிந்து கொண்டு விட முடியும். **அ மற்றும் ஆ** என்ற இரண்டே எழுத்துக்கள் தான் (அப்பா, ஆஸ்தி). பரமபிதா மற்றும் பிரஜாபிதா பிரம்மாவுடன் உங்களுக்கு என்ன சம்மந்தம் உள்ளது என்று மட்டும் கேளுங்கள். இந்த கேள்வி எல்லாவற்றையும் விட நன்றாக உள்ளது. பின் சர்வ வியாபி என்ற ஞானம் முற்றிலுமாக வெளியேறி விடும். நண்பர்கள் உறவினர்கள் ஆகியோருடன் நட்பு கொண்டு அவர்களுக்கு புரிய வையுங்கள். மிகவும் இனிமையானவர் ஆகுங்கள். அறிமுகம் அளிப்பது உங்களுடைய வேலை ஆகும். எதிரியாக இருந்தாலும் சரி, ஆனால் அவரிடம் கூட நட்பு கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் அசுர வழிப்படி நடந்து என்னை திட்டி இருக்கிறீர்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். நீங்கள் இறைவன் மீது அபகாரம் செய்துள்ளீர்கள். பிறகும் இறைவன் உங்கள் மீது எவ்வளவு உபகாரம் செய்கிறார். இறைவனுக்கு அபகாரம் ஆவது கூட நாடகத்தில் பொருந்தி உள்ளது. அதனால் தான் 'யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய.. என்கிறார்கள். வந்திருப்பதும் பாரதத்தில் தான் ஆகும். புரிய வைத்து கொண்டிருப்பது கூட குழந்தைகளுக்கே. ஒவ்வொரு விஷயம் கூட நல்ல முறையில் புரிந்து கொள்வதற்கானதாகும். ஒருவருடைய அதிர்ஷ்டத்தில் இல்லை என்றால் பிறகும் அதே தொழில் செய்கிறார்கள். இங்கிருந்து வெளியே சென்று விட்டார்கள் என்றால் இந்த விஷயங்கள் கூட மறந்து போய் விடும். நிந்தை செய்து செய்து தானே இந்த நிலைமை ஆகி விட்டுள்ளது. இப்பொழுது நிந்தை செய்வதை நிறுத்துங்கள். வெறும் பண்டிதராகக் கூட ஆவது அல்ல. நீங்கள் பக்குவமான இராஜயோகி ஆவீர்கள். இது போல புரிய வைத்தீர்கள் என்றால் அம்பு போல தைக்கவும் கூடும். சுயத்திலேயே குறைகள் இருந்தது என்றால் மற்றவர்களுக்குக் கூற முடியாமல் இருப்பார்கள். பாவமே உள்ளுக்குள் உறுத்தி கொண்டே இருக்கும். பாபா ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் மிகவும் நல்ல முறையில் புரிய வைக்கிறார். முந்தைய கல்பத்திலும் இவ்வாறே புரிய வைத்திருந்தார். மறக்காதீர்கள். நினைவு செய்து செய்து "அந்த் மதி சோ கதி" (கடைசியில் புத்தி எவ்வாறோ அவ்வாறே எதிர்கால கதியும் ஆகி விடும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. **தந்தையின் வாயிலிருந்து என்ன ரத்தினங்கள் வெளிப்படுகின்றதோ அவற்றையே நம்முடைய வாயிலிருந்தும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். வீணான வார்த்தைகளை பேசக் கூடாது கேட்கவும் கூடாது. ஞானத்தினுடைய மையையே அணிய வேண்டும்.**
2. **அனைவருடனும் உண்மையான நட்பு கொள்ள வேண்டும். மிகவும் இனிமையான ரூபத்தில் மலர்ந்த முகத்துடன் தந்தையின் அறிமுகம் கொடுக்க வேண்டும். அபகாரி மீதும் தந்தைக்குச் சமானமாக உபகாரி ஆக வேண்டும்.**

வரதானம்: நடத்தை மற்றும் முகத்தின் மூலமாக புருஷோத்தம ஸ்திதியின் சாட்சாத்காரம் செய்விக்கும் பிரம்மா தந்தைக்குச் சமானமானவர் ஆகுக!

எப்படி பிரம்மா தந்தை சாதாரண சரீரத்தில் இருக்கும் பொழுது கூட எப்பொழுதும் புருஷோத்தமர் என்ற அனுபவம் ஆகிக் கொண்டிருந்தது. சாதாரணத்தில் புருஷோத்தமரின் பிரகாசத்தை பார்த்தீர்கள். அதே போல தந்தையைப் பின் பற்றுங்கள் (ஃபாலோ ஃபாதர்). செய்யும் செயல்கள் சாதாரணமாக இருந்தாலும் கூட சரி ஆனால் ஸ்திதி மகான் ஆக (உயர்1ந்ததாக) இருக்க வேண்டும். முகத்தில் (சிறந்த) சிரேஷ்ட வாழ்க்கையின் பிரபாவம் இருக்க வேண்டும். எப்படி லௌகிக ரீதியில் அநேக குழந்தைகளின் நடத்தை மற்றும் முகம் தந்தைக்குச் சமானமாக இருக்குமோ அப்படி இங்கு முகத்தின் விஷயம் அல்ல. ஆனால் நடத்தையே சித்திரம் ஆகும். ஒவ்வொரு நடத்தை மூலமாகவும் தந்தையின் அனுபவம் ஆக வேண்டும். பிரம்மா தந்தைக்கு சமானமாக புருஷோத்தம ஸ்திதி இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதே தந்தைக்குச் சமானம் என்று கூறுவார்கள்.

சுலோகன்: யார் ஒரே சீரான ஸ்திதி என்ற சிரேஷ்ட ஆசனத்தில் நிலைத்து இருக்கிறார்களோ அவர்களே உண்மையான தபஸ்வி!